

[Kristen Amby.]

ninger, der nu af senere Talere er fremført vedrørende vort Forslag om Brugsforeningsbeskatning. Naar jeg har taget Ordet, er det fordi de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen fremkom med i sin Tale, baade indeholdt Synspunkter af almen Interesse og i Modsætning til de Toner, vi hørte fra det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard, var af en saadan Karakter, at man maatte kunne paaregne, at dette Spørgsmaal muligvis kunde komme en virkelig Løsning nærmere, end det hidtil har været.

Det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen erkendte, i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard, for hvem den lukkede Brugsforening og dermed vel i øvrigt ogsaa den lukkede Andelsbevægelse er et økonomisk Problem, der ikke vedrører det offentlige, i hvert Fald ikke Skattevæsenet — han er altsaa i Virkeligheden imod den Lovgivning, han hidtil har stemt for paa det Omraade —, Nødvendigheden af, at dette Spørgsmaal nu løses, fordi det — og det var det mærkelige — i sig selv maatte være retfærdigt, at det blev løst. Jeg gaar ud fra, at det, det ærede Medlem tænker paa, ikke bare er, at hvis man skal have en Brugsforenings- eller en Kooperationskat, skal den i sig selv være retfærdig, men den skal ogsaa være retfærdig i Forhold til den Skat, der hviler paa de øvrige Virksomhedsformer, vi har her i Landet, enten de er personlige eller under Aktieselskabsform. Men det ærede Medlem vendte sig samtidig stærkt eller i hvert Fald afgjort imod vort Forslag, og Begrundelsen var den, at vort Forslag ikke havde taget Hensyn til den særlige Karakter af økonomisk Virksomhed, som Kooperationen havde i Forhold til personlig økonomisk Virksomhed og i Forhold til økonomisk Virksomhed i Aktieselskabsform.

Han sagde videre, at det, der var vanskeligt og altid havde været vanskeligt at faa defineret eller faa klarlagt i Forhold til de kooperative Virksomheder, var selve Indkomstbegrebet. Jeg er ganske enig i, at det har været vanskeligt i Forhold til Kooperationens økonomiske Virksomhed, men det har i øvrigt alle Dage været vanskeligt at faa virkelig defineret som noget holdbart, hvad Indkomst var i skattemæssig Forstand, og det baade naar det drejer sig om Aktieselskabs- og naar det drejer sig om personlig Beskatning. Den særlige Karakter skulde efter det ærede Medlems Mening have sit Kendetegn deri, at Dele af den formelle Indkomst i Virkeligheden ikke var

Indkomst af en økonomisk Virksomhed, men blot af en tilbageholdt Betaling for leverede Produkter, hvis det nu var en Produktionsforening, saaledes at naar denne tilbageholdte Betaling blev erlagt, saa beskattedes hos vedkommende Leverandør dennes Driftsudgifter, og noget tilsvarende gælder i det Øjeblik, en Mand faar Bonus fra en Brugsforening, for saa vidt det drejer sig om Produktionsmidler. Altsaa hvis man har faaet de Produktionsmidler billigere, giver det sig selvfølgelig Udtryk i, at ens Driftsindkomster bliver højere, og derfor har det ærede Medlem ganske Ret i, at i dette Tilfælde vil der finde dobbelt Beskatning Sted.

Nu ser jeg helt væk fra det, som det ærede Medlem Hr. Aksel Møller gjorde gældende, og som kan gøres gældende med virkelig Vægt, at vort Forslag hviler, ganske vist med de langt højere Sats, paa den bestaaende Lovgivnings Grund, saaledes at hvis der skulde være en virkelig Vægt i det ærede Medlems Hr. Thorkil Kristensens Argumenter, saa skulde man ogsaa undersøge hele vor øvrige Beskatning med Hensyn til Problemet om dobbelt Beskatning og Retfærdighed. Derom maa jeg maaske sige, at de samme Argumenter, som nu benyttes særlig af det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard og ogsaa af det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) mod Skatter paa de kooperative Virksomheder, blev i sin Tid, da man indførte Aktieselskabsbeskatningen, benyttet mod den Form for Beskatning. Man sagde, det er dobbelt Beskatning; Udbyttet beskattes jo i Virkeligheden hos den, der ejer Aktierne, og samtidig beskattes Udbyttet hos Selskabet. Selv om der er Forskel paa de to Slags Virksomheder, er der i begge Tilfælde Tale om dobbelt Beskatning, og ved Bedømmelsen af, om der skal udskrives Skat derpaa, drejer det sig slet ikke om, hvorvidt en Indkomst er fremkommet ved økonomisk Virksomhed, men simpelthen om, at det er en formel Indkomst.

En eller anden Mand tjener 20 000 Kr. I Stedet for at bruge dem alle, solde dem op eller spare dem op ønsker han at give en trængende Ven 5 000 Kr. af dem. Han betaler fuld Indkomstskat af sine 20 000 Kr. — det skal han ogsaa —, men Vennen, han giver Pengene, skal ogsaa betale Indkomstskat af dem. Det er denne Dobbeltbeskatning, som i og for sig ikke rager Samfundet Spor mere end den Dobbeltbeskatning, der eventuelt kan finde Sted af den kooperative Virksomhed. Saa grotesk er hele dette Indkomstbegreb, naar det drejer sig om Personbeskatning, ført ud i Livet, at man har Afgørelse for, at hvis en Kreds af Mennesker